

deres Marker tilstræffelig; det er det Hele. Den ærede Minister udtalte sig derhen, at der naturligvis ikke var Tale om, at de Paagjældende maatte lade Kreaturerne græsse paa den Wei, som gjennemfar deres Lød, men at Kreaturer kun skulde have Lov til at gaa derigjennem, idet den ærede Minister mente, at, naar Kreaturerne græssede i Veigrøften eller paa Døsjeringerne, saa skulde de optages. Men det vil dog vistnok vise sig kun at blive en rent theoretisk Betragtning. Det praktiske Forhold vil naturligvis blive det, at Kreaturerne græsse i Veigrøften og paa Rabaterne af de omhandlede Wei; thi selv om en Weibetjent eller en Politibetjent passer paa, saa vil det være umuligt at paavise Forffjellen imellem, at Køerne gaa med Hovederne ned mod Jorden eller holde dem opad. Faktisk vil Forholdet altsaa blive det, at Køerne ville græsse paa Weiene. Men nu mener jeg, at, naar Herremanden og Bonden under visse Forhold skulle have Lov til at lade deres Kreaturer græsse paa Weiene, og naar man finder, at det ikke vil hindre Færdselen, saa skal ogsaa Husmanden have Lov dertil. Jeg vil derfor gjen tage, hvad jeg før sagde, at, dersom Forslaget under Nr. 23 ikke bliver vedtaget, saa bør Enhver endnu mere stemme mod Forslaget under Nr. 28. —

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Underændringsforslag af S. Pedersen under Nr. 8 til Endringsforslaget under Nr. 23, hvilket sidste tillige under Nr. 7 var stillet som Underændringsforslag til Endringsforslaget under Nr. 22:

Ordene i Slutningen af Forslaget: „der til Samtykke“; udgaa; og istedetfor sættes: „paa Politiets Forlangende fremvises skriftlig Tilladelse dertil saavel af Weibestyrrelsen og de tilstødende Lødsieere som og af den eller dem, hvem Weiens Bedligeholdelse paahviler.“

forkastedes med 28 Stemmer mod 15.

Underændringsforslaget under Nr. 9 til det samme Endringsforslag var taget tilbage.

2) Underændringsforslag af S. Pedersen og Schøler under Nr. 7 (Endringsforslaget Nr. 23) til Endringsforslaget under Nr. 22:

Som sidste Sætning i første Stykke tilføies:

„Naar Færdselen ikke forstyrres, eller Weiien ifølge de stedlige Forhold væsentlig bestadiges derved, skulle ovenstaaende Bestemmelser ikke være til Hinder for, at Weiens Døsjeringer og Grøfter afgræsses af enkelte Kreaturer, som stadig holdes ved Løir af en Vogter, naar Vedkommende dertil kan erhverve Weibestyrrelsens saavel som de tilstødende Lødsieeres Samtykke.“

forkastedes med 27 Stemmer mod 11.

Derved bortfaldt S. Pedersens Underændringsforslag under Nr. 5 til Endringsforslaget under Nr. 22.

3) Underændringsforslag af Estrup under Nr. 5 til Endringsforslaget under Nr. 22:

Sidste Stykke affattes saaledes:

„Enhver Veifarende er berettiget til at løse de Dyr, som findes tværede ved Weiien eller saa nær ved Weiien, at de kunne naa ind paa den.“

forkastedes med 41 Stemmer mod 2.

4) Endringsforslag af Udvalget under Nr. 22 til § 11:

Første Stykke affattes saaledes:

„Paa offentlige Weié skulle de i § 3 nævnte Dyr — med Undtagelse af Hunde og Sjertræ — i følgende Tilfælde optages ved Politiets eller Weibestyrrelsens Foranstaltning:

naar de antræffes paa selve Weiien, uden at de føres bundne eller under Bevogtning,